

Майорицу су Саранили великолѣпно. 12 священници, 8 діакони, 6 Архимандрити, 4 Игумени Владика. Сандукъ су 12 солдати изъ Варадина носили, било е Генерала многа и фамилія изъ Новогъ-Сада. Груиць Архимандритъ говорио слово. Начинили су Гробницу, гди чеду, кажу и Патріарха саранити.

Молимъ прѣдайте внутрешно ово писмо Господину Валтеру, фактору княжеской Типографій у Београду.

Немаючи друго ново и надаючи се да че те ми писивати, остаемъ.

Вашъ искренний приятель:

Савва Ил. Доброплодный.

Карловци 9/21 Септемврій 1854 г.

Поздравете ми и Вашегъ Отца.

Приятелю Г. Клечаревичъ. у Будиму.

Данасъ самъ Ваше писмо приміо и одма Ви отговарамъ. Я самъ Вама и у прошлой седмици писао и знао самъ да че се изгубити, а ни самъ се надао да чете тако скоро натракъ. Вечъ Димичъ и Лазичъ су ту.

Данасъ самъ питао Директора за Вашегъ брата и ми е казао, да че опетъ Войновичъ остати, а Халаванъ, вечъ е опредѣленъ мѣсто Георгевица, дакле не остае надѣжда.

Я самъ се одъ грознице Избавио, али кихавица йощъ трае! и Докторъ йощъ долазе!

Плату за Октомвра мѣсеца самъ отдавна потрошио и не знамъ садъ ща чу радити, кадъ одъ дрва не остае надежда: добичемо дрва. Съ друге стране оставио самъ старосъ стоанъ квартира, а самъ узео, знашъ гдѣ Калина био по 10 фиор. сребра на мѣсець. Ево моя срѣча.

Я самъ брояо Игумене за Архимандрите!

Даль не би било економичніе да догете кодъ мене у квартиру, да живимо заедно? я мислимъ.